

[Agerschou]

Indenrigsministeren planlægger for øjeblikket at nedsætte bloktilskuddene til kommuner og amtskommuner som følge af den forlængede barselorlov – for amtskommunernes vedkommende med 9 mill. kr. i 1984 og 21 mill. kr. i 1985. Ministerens begrundelse er tilsyneladende, at der p.t. kun sker en vikardækning på 50 pct. ved barselorlov, hvad Amtsrådsforeningen i øvrigt bestrider. Indenrigsministeren har tidligere i en skrivelse af 4. november 1983 til folketingets socialudvalg givet udtryk for, at indenrigsministeriet var ude af stand til at vurdere, i hvilket omfang kommuner og amtskommuner ansatte barselvikarer.

Indenrigsministeren oplyser nu, at den påståede besparelse for amtskommuner og kommuner som følge af loven om forlænget barselorlov er skønnet af socialministeriet, og i den forbindelse spørges, hvordan ministeriet har foretaget denne beregning, idet der samtidig erindres om, at kommunernes budgetlægning for 1985 først er tilendebragt 1. oktober 1984. Efter spørgerens opfattelse modvirker indenrigsministerens initiativ, at amtskommuner og kommuner ansætter barselvikarer i tilstrækkeligt omfang, hvilket ikke kan siges at være i overensstemmelse med intentionerne bag loven om forlænget barselorlov.

Svar (9/7 84):

Socialministeren (Palle Simonsen):

Beregningsforudsætningerne for den forventede besparelse for kommuner og amtskommuner som følge af forlængelsen af barselorloven er nævnt dels i bemærkningerne til lovforslag nr. L 31/32, dels i bemærkningerne til socialministerens ændringsforslag til dette lovforslag.

Det fremgår heraf, at man har forudsat, at kun halvdelen af de ledigblevne stillinger, som følger af den udvidede barselorlov, genbesættes med vikarer, og i relation til mændenes udnyttelse af 2 ugers perioden umiddelbart efter fødslen regnes kun med 25 pct. genbesættelse.

Disse beregningsforudsætninger er ikke, som spørgeren antager, baseret på skøn over den faktiske vikardækning under den nuværende barselorlov, men er derimod – ligesom de fleste øvrige beregningsforudsætninger i relation til udvidelsen af barselorloven – ba-

seret på samme beregningsforudsætninger, som blev benyttet i barselhvileudvalgets 1. rapport fra december 1979.

I denne rapport forudsættes vikardækningen at blive 50 pct., men da nogle af udvalgets medlemmer udtrykte tvivl om rigtigheden af denne antagelse, regnes alternativt med en beskæftigelseseffekt på kun 1/3.

Socialministeriet har imidlertid fundet det mest realistisk at forudsætte en genbesættelsesgrad på 50 pct. under hensyntagen til den forholdsvis lange periode, moderen vil være fraværende fra arbejdet efter udvidelsen af barselorloven.

Modsvarende har socialministeriet under hensyntagen til det relativt kortvarige fravær under fædrenes barselorlov kun forudsat 25 pct. genbesættelse af de ledigblevne stillinger i denne sammenhæng.

Arbejdsgiverne (offentlige og private) vil altså få en lønbesparelse for de stillinger, der ikke genbesættes. Denne besparelse er for de offentlige arbejdsgivere i de økonomiske bemærkninger til socialministerens ændringsforslag opgjort til henholdsvis 40, 100 og 115 mill. kr. i årene 1984–86 (PL: jan. 83).

Fordeles denne besparelse forholdsmæssigt på de enkelte offentlige sektorer efter antal ansatte med hensyntagen til, at en del af besparelserne på de refusionsbelagte områder forskydes mellem sektorerne, kan den kommunale og amtskommunale del af besparelserne opgøres således:

PL: jan. 83			
Mill. kr.	1984	1985	1986
Kommuner	16	40	46
Amtskommuner	8	20	23

Udover arbejdsgiverenes lønbesparelser vil udvidelsen af barselorloven indebære besparelser på arbejdsløshedsunderstøttelse og kontanthjælp til de fødende, der er ledige, og til de ledige, der kommer i beskæftigelse som følge af genbesættelsen af en del af de ledigblevne stillinger. Disse besparelser tilfalder især staten, men halvdelen af kontanthjælpsbesparelsen er kommunal. Denne besparelse udgør for kommunerne henholdsvis 4, 11 og 14 mill. kr. i årene 1984–86 (PL: jan. 83).

Modregnes de ovennævnte besparelser i kommunernes andel (25 pct. af bruttodagpengemerudgifterne, der i årene 1984–86 er